

Nr 290

Av herrar **Setterberg** i Vilske-Kleva och **Nordgren**, om tillämpning av upphandlingskungörelsen på landsting och primärkommuner.

För att reglera den formella behandlingen av ärenden beträffande upphandling och arbeten för statens behov ävensom försäljning av staten tillhörig lös egendom har Kungl. Maj:t, senast genom kungörelse den 6 juni 1952 (SFS nr 496/1952, 1952 års upphandlingskungörelse), meddelat anvisningar härför. Dessförinnan gällde motsvarande kungörelse av 1920 (1920 års upphandlingsförordning). Dessa reglerande föreskrifter har alltså tillämpats inom den statliga sektorn i ca 40 år och det är omvittnat såväl från representanter för staten som köpare som för säljare och anbudsgivare, att föreskrifterna varit till gott stöd vid förekommande affärstransaktioner. Föreskrifterna tillgodoser, rätt tillämpade och utan att byråkratisera verksamheten, såväl statens (köparens) som den enskilde medborgarens (säljarens) rätt, samtidigt som allmänhetens berättigade krav på oväld vid ärendenas behandling blir tillgodosedda.

För den under senare år alltmer svällande verksamheten inom landstings- och den kommunala sektorn finns icke några motsvarande föreskrifter. Vid den tid då ärendena inom dessa sektorer handlades av regionala och kommunala förtroendemän behövdes nog ej heller dylika föreskrifter. Men i dagens läge då huvudparten ärenden precis som i den statliga sektorn handlägges av avlönade tjänstemän torde liknande föreskrifter, som nu gäller för statens verksamhet, jämväl vara erforderliga för landstingens och kommunernas omfattande upphandlingsverksamhet. I detta avseende bör det icke vara någon skillnad på statsmedel å ena sidan samt landstings- och kommunalmedel å andra sidan.

Det är härvid angeläget framhålla, att ett utfärdande av reglerande föreskrifter för upphandlingsverksamheten m. m. för landstings- och kommunala sektorn icke på något sätt inkräktar på vederbörande fullmäktiges beslutanderätt och allmänna rörelsefrihet utan föreskrifterna reglerar endast mera kameralt landstingstjänstemännens och de kommunalanställdas verksamhet beträffande upphandling och arbeten samt i förekommande fall försäljning. Sett mot bakgrunden av under senare år inträffade händelser på olika håll inom samhället beträffande upphandlingsverksamheten i allmän-

het skulle en utvidgning av tillämpningen av 1952 års upphandlingskungörelse så att den jämväl omfattar landsting och kommuner vara av stort samhälleligt intresse.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta, att landsting och kommuner skall vara underkastade upphandlingskungörelsens bestämmelser.

Stockholm den 26 januari 1960

Einar Setterberg
Vilske-Kleva

Hans Nordgren